

L y n h m i ê u

điều
cuối cùng
ở lại

Mục lục

Mở Đầu

Lời tựa số 1 ~ Một lời chào

Lời tựa số 2 ~ Cho những điều ở lại

Trích câu văn

trà

Thích trồng cây

Tuổi trưởng thành

Kết thúc

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

Mở Đầu

Gửi tặng mùa hè

Và những điều ở lại ...

" Vào mùa hè ấy , tôi đã cảm nhận trọn vẹn thứ gọi là tình yêu .

Dù có bao nhiêu thời gian trôi qua .

Dù có nhiều điều khiến tôi không còn tin tưởng nữa .

Và dù , những buồn bã sau này làm cho câu chuyện ngày nào không còn lấp - lánh - hạnh - phúc .

Thì , tôi vẫn tin rằng , đó là mùa hè đẹp nhất .

Và ánh nắng của mùa hè năm ấy , sẽ vẫn là những điều ấm áp nhất tôi giữ lại cho riêng mình .

Gạt bỏ tất cả , chỉ giữ lại những gì đẹp đẽ - như ánh nắng , mà thôi "

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

Lời tựa số 1 ~ Một lời chào

Tôi sinh tháng Năm . Có lẽ vì thế mà trong năm tôi thích nhất Mùa hè . Mùa của Biển . Của nắng bỏng da nhưng lấp lánh . Của những đóa hoa nở rộ ven đường . Mùa có thể mặc trên người những món đồ phóng khoáng và rực rỡ nhất . Mùa mà đi đâu , làm gì , cũng thấy mọi thứ tốt lành như đang giục giã .

Những câu chuyện trong quyển sách này đều phảng phát dư vị của Mùa hè . Tôi đã nghĩ , nhất định sẽ ra mắt nó để mừng sinh nhật tuổi 25 . Nhưng rồi , dù đã viết suốt 2 năm , thì những bận bịu cứ làm mọi chuyện cứ làm mọi thứ chậm chạp đến không tài nào kiểm soát nổi . Cuối cùng , đến tận Mùa đông , nó mới sẵn sàng xuất hiện , để rồi được bày bán trên các sạp sách chờ đợi ai đó mang về nhà .

Nhưng tôi nghĩ , thật ra cũng chẳng sao cả .

Bởi tôi muốn trong những ngày đông lạnh giá , những trang viết của tôi sẽ giúp bạn tưởng tượng về Mùa hè .
Sẽ khiến lòng bạn bừng sáng , hân hoan . Sẽ khiến bạn thèm ra Biển . Sẽ khiến bạn muốn tan đi như một que kem trong lòng ai đó . Và hơn cả , sẽ khiến bạn nhớ đến Mùa hè - như nhớ đến những đoạn đường thanh xuân rạng rỡ nhất . Khi mà bạn sống cuống quýt , nông nổi , bất chấp , và đắm mình trong nỗi vị kỷ của một cô gái độc thân tha thiết yêu cuộc đời .

(Dù những câu chuyện trong quyển sách này có buồn bã ra sao) .

Mơ về mùa hè .

Như mơ về con người mà bạn muốn trở thành nhất .

Và mơ về mùa hè .

Như cách mà chúng ta vẫn hướng tới những điều lạc quan luôn - ở - phía - trước .

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

Lời tựa số 2 ~ Cho những điều ở lại

Tôi đã từng tự hỏi , rốt cuộc sau một mối quan hệ , điều cuối cùng ở lại sẽ là gì ?

Có phải là bóng dáng của người đó vẫn tồn tại ở đâu đó trong tim chúng ta hay không ?

Hay sẽ là một kỷ vật nào đó (như một tấm bưu thiếp , một nhành hoa khô ...) chúng ta bất chợt một ngày tìm thấy trong góc tủ ?

Hoặc sẽ là một địa danh quen thuộc (một quán cà phê nơi chúng ta đã lần đầu gặp họ , con đường hai người hay đi ...) ?

Hay là những nếp nhăn kỷ niệm được khắc vào não , để rồi bất chợt trở lại và có khả năng gây xúc động vào một ngày gió mùa ?

...

Tất cả những thứ đó đều đúng .

Nhưng có một điều khác - vô hình hơn và ít được nhớ tới hơn , nhưng tôi nghĩ lại là điều có ý nghĩa nhất , khi mà chúng ta để ai đó bước quan cuộc đời mình : Đó là con người mới của chính chúng ta , khi người ấy ra đi .

Bạn còn nhớ sau khi yêu mối tình đầu của mình , bạn đã thay đổi thế nào không ?

Bạn đã dừng nhìn sâu vào gương , rồi ngỡ ngàng nhận ra vẻ đẹp mới trong mình ? Một điều gì đó đậm thắm và dịu dàng đã xuất hiện , thay thế cho những trong trẻo và ngây ngô . Một cô gái đã dần hiểu sâu sắc về bản thân và ý thức được rõ ràng hơn về sức mạnh của sự nữ tính .

Người đàn ông thứ hai đi qua cuộc đời bạn đã để lại điều gì ?

Những nét buồn bã có thể làm cho mắt bạn sâu hơn .

Nhưng đồng thời , bạn hiểu , những khoảng trời tự do cũng mang sắc màu đẹp đẽ riêng . Và một cô gái biết tự mang niềm vui đến cho bản thân - sẽ làm chủ cuộc sống của mình tốt hơn một cô gái chờ đợi niềm vui được mang đến từ người khác .

Rồi người đàn ông thứ ba , thứ tư ...

Mỗi người đi qua đều khai phá trong tâm hồn bạn một vùng đất mới .

Để giúp bạn nhận ra một chân lí (be bé thôi nhưng luôn hiển hiện) , ai đó có thể đã từng là tất cả trong bạn , nhưng điều cuối cùng ở lại bên bạn , và mãi mãi , dìu dắt bạn đi qua tất cả những khó khăn , cay đắng của cuộc đời , lại chính là bản thân bạn mà thôi .

Xin dành lời cảm ơn chân thành cho những con người đã đi qua cuộc đời tôi .

Ghi lại những dấu chân trong mảnh đất trái tim tôi .
Và hơn cả , đánh thức trong tôi thứ sức mạnh nội tại lớn lao chẳng thể ngờ đến được . Thứ sức mạnh chỉ có

được trong tâm hồn của những người trưởng thành và biết yêu thương bản thân mình đủ đầy , trọn vẹn .

Những người như thế rồi sẽ Hạnh phúc , phải không ?

Hà Nội , tháng Mười một

Lynh Miêu

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

Trích câu văn

" Có những ngày vô cùng cực , tôi và cuộc đời đã tha thứ cho nhau . Từ buổi con người sống quá rẻ rúng tôi biết rằng vinh quang chỉ là điều dối trá . Tôi không còn gì để chiêm bái ngoài nỗi tuyệt vọng và lòng bao dung . Hãy đi đến tận cùng của sự tuyệt vọng để thấy tuyệt vọng cũng đẹp như một bông hoa"

(Trịnh Công Sơn)

Tôi đã từng nghĩ rằng , khi tôi nói " Em tha thứ cho anh " , tức là tôi đã dành tặng cho ai đó một món quà . Nhưng không , đó là khi tôi dành tặng cho chính mình món quà ấy đó chứ .

Bởi chỉ cần tôi có thể tha thứ . Tức là tôi đã thanh thản . Và cũng đồng nghĩa với việc tôi đã sẵn sàng lãng quên .

Thật ra , khi đã đủ trưởng thành , khi đã trải qua đủ những biến cố , khó khăn , và thất bại . Tôi nhận ra rằng : Cuộc đời thật phức tạp , khó lường , lắm truân chuyên , nhưng cũng rõ ràng và đơn giản hết sức .

Có quá nhiều người , khi lâm vào những tình cảnh cô độc , luôn đổ lỗi cho cuộc đời . Nhưng , một cách chân thật , thì mọi thứ đều là do những quyết định của mình mà ra cả .

Bạn không thể vừa muốn hưởng sự nhàn hạ , nhưng lại mong giàu có ; vừa muốn mình thành công nhưng lại chẳng chịu lao động ; cũng giống như việc vừa muốn mình hạnh phúc nhưng cứ mãi tham lam chẳng để trái tim mình được chân yên ổn ở nơi nào .

Dù vẫn biết trái tim là một điều thật khó hiểu .

Và nó luôn đổi hướng , xoay chiều .

Nhưng đừng bao giờ vì lí do đó mà tham lam .

Muốn ít đi . Sống đơn giản , và thành thật .

Trân trọng những người ở xung quanh mình .

Có lẽ như vậy , số phận sẽ ít bị đổ lỗi hơn . Và người ta cũng vì thế mà bớt lừa dối nhau hơn , bớt dằn vặt hơn , trên hết , bớt đau vì những nỗi đau hơn .

Tha thứ , và bao dung . Đó là những điều mà tôi có thể làm được , lúc này . Cho ai đó . Và cho chính mình .

À , cho cả cuộc đời nữa .

Những ngày thật là dài ...

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

trà

1. Gần nhà tôi có một cửa hàng nội thất Uma .

Những buổi chiều khi thấy cảm xúc của mình rơi xuống đáy , tôi sẽ ghé qua nơi này , rất nhiều tiếng đồng hồ , thấy lòng mình nhẹ bẫng và an ủi khi được ngắm nhìn những món đồ trắng muốt và xinh đẹp . Ở cửa hàng Uma ấy có một căn phòng mà tôi rất thích , nó nhỏ xíu , nằm ở tầng hai , luôn thấp thứ ánh sáng của đèn vàng . Đây là căn phòng chứa những món đồ lỗi hoặc bị khách hàng vô ý làm hỏng . Lần đầu tiên bước vào căn phòng này , tôi đã ở lại rất lâu , rồi từ đó , mỗi lần ghé Uma đều nán nã ở cái góc nhỏ xíu ấy . Tôi thấy mình thuộc về nơi đó . Trong căn phòng của những món đồ không hoàn hảo .

Tôi hay cầm trên tay một món đồ , thử nhìn xem vì sao chúng bị đặt ở căn phòng này . Có những món tôi dễ dàng tìm ra khiếm khuyết của chính , nhưng có những

món đồ thì dường như chẳng có chút dấu vết nào , cho đến khi tôi phát hiện ra một dấu đen lạ kì mờ mờ nơi đáy cốc , hoặc một miếng sứ nhỏ tí mà nhưng nếu không để ý kĩ chúng ta khó lòng phát hiện ra . Mỗi lần nhìn ra những khiếm khuyết ấy , tôi lại " à " lên và nhận ra , những món đồ và tôi - bỗng nhiên có một sự gắn kết kì lạ

Tôi đã mua về nhiều món đồ khiếm khuyết . Khi thì cái cốc sứ trắng muốt có một vết xước nhỏ ở ngay miệng , khi thì cái đĩa hình mặt trăng bị mờ mờ một chút xíu họa tiết hoa , khi thì một chậu cây xinh đẹp vô cùng nhưng bị nứt một góc ở dưới đáy . Tôi sẽ chọn những món đồ lỗi ấy , thay vì những món đồ hoàn hảo bày bán ở những gian ngoài . Không phải vì giá của chúng chỉ rẻ bằng một nửa . Mà đơn giản , bởi chúng là những món đồ duy nhất . Chiếc cốc duy nhất , chiếc đĩa mặt trăng duy nhất , chậu cây duy nhất . Chúng là duy nhất , bởi chúng không hoàn hảo . Và bởi chúng không hoàn hảo , nên tôi mới cảm thấy chúng đặc biệt và chỉ - thuộc - về - một - mình - tôi nhiều đến thế .

Những lúc như thế , tôi hay nghĩ đến Trà .

Tôi không gặp cô cũng đã lâu lắm rồi , nhưng chưa bao giờ , hình ảnh của Trà biến mất trong vùng nhớ của tôi . Ký ức về Trà giống như ánh trăng của một đêm trời mờ sương . Có những khi màn sương làm che phủ thứ ánh sáng diệu kỳ ấy , nhưng ở một khoảnh khắc khác , mặt trăng hiện ra , sáng rõ lên và ấm áp , khiến người được nhìn ngắm nó bỗng dung lặng đi , trào lên trong lòng một niềm xúc động .

Tôi nhớ về Trà . Nhớ gương mặt thật đẹp của cô . Nhớ mái tóc đen dài đến chấm eo . Làn da Trà trắng bóc , cô thích đánh son đỏ . Lần đầu gặp , tôi đã lầm tưởng cô là con lai Nhật Bản , hoặc Ấn Độ , hoặc Philippines - thú thật là tôi rất mù mờ về khoản nhận biết này , chỉ là gương mặt của Trà là lạ , vừa rất Việt Nam , lại vừa không Việt Nam chút nào cả .

Trà là bạn gái của Nam . Nam là bạn thân của tôi , đồng thời cũng là người mà tôi đã yêu suốt một quãng thời gian dài đằng đẳng .

Nam nói lần đầu tiên gặp Trà , Nam đã nghĩ rằng mình nhất định phải có được cô . Thứ vẻ đẹp vừa mong

manh vừa lạ lẫn nơi Trà làm Nam không tài nào cầm lòng nổi . Cậu theo đuôi Trà suốt cả một đoạn đường dài gần 20 cây số để biết được nhà cô . Rồi cậu về nhà , nói với tôi rằng hãy viết hộ cậu một lá thư tay . Cậu chép lại toàn bộ nó một cách tỉ mẩn , bỏ vào bì thư rồi nhét qua khe cửa nhà Trà . Cách làm lồi thòi ấy chẳng ngờ lại mang lại kết quả . Trà nhắn tin cho Nam theo số điện thoại cậu ghi lại trong thư . Trà nói , Trà thích những gì mà Nam viết .

Khi mối quan hệ bắt đầu tiến triển tốt hơn , một lần Nam hẹn tôi đến pub quen , để gặp Trà . Trước khi đó , Nam nói với tôi rằng , Trà đã biết lá thư đó không phải do Nam viết , Trà muốn gặp người đã viết lá thư . Tôi hỏi về thái độ của Trà khi biết điều đó , Nam cười : " Trà chẳng thể hiện gì cả " .

Buổi gặp đầu tiên diễn ra thật êm đềm , Chúng tôi cùng nhau uống Ken , người này nhìn mặt người kia cứ hồng lên theo từng cốc bia được uống cạn , ngồi tán gẫu với nhau những điều vô thưởng vô phạt . Khi tối đã muộn , tiếng nhạc bắt đầu mạnh mẽ và thúc giục , chúng tôi cùng nhau nhảy cho đến khi cả người như có

thể rã ra , và bay lên .

Tôi đã nghĩ rằng mình sẽ cảm thấy chán ghét Trà lắm - trước buổi gặp này , dù gì thì cô cũng là kẻ bước vào mối quan hệ của tôi và Nam , rồi làm mọi thứ giữa chúng tôi không còn vẹn nguyên như cũ .

Trước Trà , Nam không phải là không thích những cô gái khác . Nhưng , tôi chưa bao giờ đánh giá cao bất kì ai trong họ . Cô thì quá ẻo uột , cô thì quá tiểu thư , cô thì gu ăn mặc loè loẹt theo kiểu sexy rất nửa mùa . Nam chọn họ , không phải vì cậu không thể yêu được ai xinh đẹp hơn họ . Càng không phải vì không có ai hơn họ yêu cậu . Nam thích những mối quan hệ như vậy . Chợt đến rồi tan biến đi , chẳng để lại bất kì nỗi nhớ nhung , thương cảm nào cả . Nam sợ sự ràng buộc khổ sở , cậu cũng sợ cậu hoặc cô gái kia có thể thay lòng rồi làm tổn thương đối phương .

Tôi yêu Nam , vì cậu luôn đối xử với tôi quá dịu dàng , vì một buổi tối mùa đông lạnh đến thất lòng , cậu bỏ lại buổi xem phim với bạn gái , vòng qua nhà mang thuốc , cháo , mua đủ thứ linh kinh khác chỉ vì cái tin tôi nhắn :

" Tớ bị sốt rồi , nhà chẳng có ai " . Lần đó , tôi biết rằng cậu đã vì tôi mà bỏ qua một cuộc hẹn , rồi cùng với đó , tôi hiểu vị trí của mình trong lòng cậu - một người bạn thân thiết thực sự , không bao giờ lãng quên nhau trong mọi hoàn cảnh . Chúng tôi ở bên nhau suốt những năm tháng trưởng thành . Nam yêu hết người con gái này đến người con gái khác , tôi cũng có một vài mối tình thoáng qua , những chưa bao giờ thật -sự bắt đầu một mối quan hệ với ai một cách sâu sắc . Tôi vẫn lặng lẽ yêu Nam nhưng cậu không hề hay biết . Và vì cậu không hề hay biết , cũng như vì việc tôi chưa bao giờ cảm thấy mình và Nam có thể trở thành " cái gì đó " nên cậu trở thành một bức tượng đài rực rỡ nhất trong suốt quãng thời gian tuổi trẻ của tôi .

Thế rồi , cậu gặp Trà và bị hút vào cô như ma quỷ . Cậu biết mình đã sai lầm từ ngay lúc nhìn thấy cô , rồi bỗng bột theo đuôi cô về nhà . Cậu sai lầm cả khi bảo tôi viết thư tay để gửi cô . Sai lầm khi dần thân vào tình yêu đối với cô . Nhưng hơn lúc nào hết , cậu hiểu rằng , một người con gái có thể dẫn cậu từ sai lầm này đến sai lầm khác , , chắc chắn đó là một lựa chọn không - sai - lầm .

Cuộc gặp ba người làm tôi hiểu lý do thứ tình yêu quí quý , đường đột mà Nam dành cho Trà . Trà là cô gái biết tỏa sáng trong bóng tối . Nhưng cùng với đó , cô có một tâm hồn mong manh như một đóa hoa phù dung . Một đóa hoa phù dung hiểu rằng mình là duy nhất trên đời , đẹp đẽ là thế , kiêu diễm là thế nhưng sống một quãng đời ngắn ngủi cũng là thế , nên cứ hết lòng mà tỏa ra thứ ánh sáng mê hoặc cuộc đời này - cho một phút giây huy hoàng rồi tàn lụi . Sự đối lập giữa rực rỡ và bi thương ấy trong vẻ đẹp nơi Trà làm tất cả chúng tôi choáng ngợp . Nó giúp tôi bỏ qua nỗi ghét bỏ ban đầu của mình với cô , chấp nhận cô , nhưng điều đó không có nghĩa là tôi không còn hi vọng vào giữa tình yêu của tôi với Nam nữa . Và vì vậy , tôi cứ thế sống trong một sự giằng xé giữa yêu và ghét suốt một thời gian dài .

Trà hay nhắn tin rủ tôi đi cùng trong những cuộc hẹn của cô với Nam . Điều đó ban đầu làm tôi khó chịu . Tôi cảm thấy cô thật độc ác . Bởi , bằng một linh cảm kì lạ giữa phụ nữ , tôi biết rằng Trà đã nhận ra là tôi yêu Nam . Tôi đã nghĩ là cô muốn thể hiện sự "chủ quyền" của mình trong mối quan hệ này và làm cho tôi đau khổ .

Nhưng , điều bất ngờ là trong những cuộc hẹn ba người , Trà thường rút lui về phía sau , như một kẻ làm hậu kì miễn cảm nhất , trong vai trò của một quan sát viên hoặc tư vấn viên đích thực , thi thoảng vụt xuất hiện khi một ai đó cần giúp đỡ - như trong cuộc hội thoại sắp đi đến hồi kết chẳng hạn . Cô điềm tĩnh lắng nghe , và cười , rồi khơi gợi mọi thứ để nghe chúng tôi nói về nhau . Về sau cô nói : " Khi muốn hiểu sâu sắc về một ai đó , hãy để họ ở bên cạnh những người thực sự thân thiết , đó là cách để họ dễ dàng bộc lộ con người thật của mình " . Tôi tin Trà đã đúng . Khi tôi và Nam bên nhau , chúng tôi vụt trở thành một cặp đôi hoàn hảo nhất . Chúng tôi bông đùa , chúng tôi nói về những kỷ niệm đã qua , thi thoảng Nam ca ngợi tôi hoặc tôi ca ngợi cậu , những câu chuyện dường như cứ như dài mãi ra cùng với những chai Ken cứ vui cạn dần .

Chỉ duy nhất một lần , tôi bắt gặp Trà hôn Nam , trong một góc tối ngay gần nhà vệ sinh , trong một con bình bình gần chục chai bia cộng lại . Nhưng , khi nhìn thấy tôi thì cô chợt dừng lại . Cô bỏ vào nhà vệ sinh như một kẻ chạy trốn , dù rằng lúc đó , kẻ phải lặng

lẽ bỏ đi - phải là tôi .

2 . Tôi và Trà trở thành những người bạn thân - thật khó lòng tin vào điều này , nhưng trước Trà , tôi chưa bao giờ tìm được ai đồng điệu với tâm hồn mình như thế . Có những buổi chiều mùa hè thơm mềm của Hà Nội , chúng tôi đi bên nhau . Tôi sẽ đi phía sau , nhìn ngắm mái tóc đen dài của Trà lượn tung , bay bổng cùng những điệu bước . Thi thoảng , cô sẽ quay lại nhìn tôi , và cười . Nụ cười ươm nắng của Trà những ngày tháng ấy đã không ngừng làm bừng sáng những mùa hè sau này của tôi , khiến tôi cứ chìm khuất vào thứ ảo ảnh đẹp đẽ nhất của cuộc đời .

" Chúng ta sẽ đi bên nhau , những ngày Hà Nội biếng lười , anh sẽ nắm tay em , và thấy mình như có cả thế giới . - Thế quái nào mà hồi ấy cậu lại viết cho tớ những dòng như thế ? " - Trà hỏi tôi , rồi cười ngất , mừng rỡ về những dòng mà tôi đã viết cho cô trong lá thư của Nam .

Rồi cô nắm lấy tay tôi , siết nhẹ . Tay Trà mỏng và mềm , có thứ mùi hương của buổi sớm . Chúng tôi sẽ đi

bộ đọc những khu phố ở Đình Lễ , rồi Tràng Tiền , đôi lúc dừng lại mua một tách capuchino , vừa cầm cốc giấy uống vừa đi tiếp . Chúng tôi nói với nhau về cà phê , những cuốn tiểu thuyết , về âm nhạc và cả những vần thơ .

" Shall I compare thee to a summer's day ?

Thou art more lovely and more temperate .

Rough winds do shake the darling buds of May ,

And summer 's lease hath all too short a date .

Ta có nên so sánh em với một ngày hè ?

Em đáng yêu hơn và cũng dịu dàng hơn .

Gió mạnh tháng Năm chao đảo những nụ hoa ,

Và mùa hè quá ngắn cho một ngày hò hẹn . "

Trà đọc cho tôi nghe những vần thơ trong bản Sonnet 18 của Shakespeare . Giọng Trà dịu dàng , mắt cô lấp lánh - cô như vẽ nên cho tôi một bức tranh về

một cô gái đang đắm chìm trong thứ tình yêu tuyệt vời nhất .

Những ngày hè ấy làm tôi tin rằng , cứ như thế này thì vẫn ổn . Tức là , bao chúng tôi - bên nhau . Tôi lặng lẽ yêu Nam , Nam tha thiết yêu Trà , còn tôi và Trà là những tâm hồn đồng điệu nhất .

Vậy mà , mọi thứ bỗng chốc tan biến đi , khi một ngày Trà xuất hiện trước cửa nhà tôi rồi nói rằng , cô sẽ sớm biến mất , như một giọt sương .

3 . Hôm ấy , Trà xuất hiện trước cửa nhà tôi . Cô đến đường đột và gọi tôi xuống , mang tặng tôi một cái cốc bằng sứ trắng muốt và tinh tế như ánh trăng . Tôi nâng niu nó trong tay , rồi khi ngắm nhìn nó một cách khẽ khàng , tôi phát hiện ra nó có một khe nứt rất nhỏ thôi , nơi phía trong lòng cốc .

" Một chiếc cốc hoàn hảo , đúng không ? Cho đến khi chúng ta phát hiện ra là nó nứt " . Trà đã nói với tôi như thế .

Rồi cô bảo :

" Tớ cũng giống hệt chiếc cốc này đây , giống hệt .
Từng nghĩ rằng mình là một người hoàn hảo . Nhìn vào
vẻ bề ngoài của tớ đi , và cả đôi mắt của những người
nhìn tớ nữa . Nhưng không phải đâu , hoàn toàn không
phải .

Tớ là một bản lỗi .

Tớ thấy hết cách với tớ rồi , nên chẳng chóng thì
chầy , tớ sẽ phải bỏ đi thôi .

Tớ sẽ tan biến như một giọt sương vào một buổi sáng
mùa hè , không để lại một chút dấu vết nào cả . Thật sự
đấy ...

Đừng cười tớ .

Tớ đang nói tất cả những điều này , với một mình
cậu . Vì chỉ mình cậu có thể hiểu tớ .

Chỉ - một - mình - cậu " .

Cô nói một cách ngắt nhịp , như một kẻ có quá nhiều thứ để kể , nhưng cuối cùng lại chẳng biết mình nên bắt đầu từ đâu . Hoặc không , có thể trong cơn xúc động dâng tràn , cô cảm thấy việc diễn tả mọi thứ một cách rõ ràng hẳn là việc khó khăn hơn bao giờ hết . Câu cuối cùng , Trà nhấn mạnh chữ " Chi - một - mình - cậu " như một lời khẳng định cho thứ tình cảm bền chặt vĩnh cửu . Rồi , cô nhìn tôi và mỉm cười . Đã không còn là nụ cười ươm nắng của một ngày hè xinh đẹp nữa , đó là nụ cười khiến người ta nao lòng . Vì một niềm bi thương chẳng cách nào tả xiết .

Về sau thì tôi dần hiểu , qua những câu kể đứt gãy và dường như chẳng có chút logic nào của Trà .

Rằng , Trà yêu Nam . Nhưng , cô cũng yêu tôi .

Nam hấp dẫn Trà về thể xác . Còn tâm hồn của cô lại thuộc về tôi . Bằng một cách nào đó , Trà cảm nhận được rằng , tâm hồn chúng tôi đã giao nhau . Cô nói , tôi đã đưa cô đến một vùng đất mới , một vùng đất mà chỉ những tâm hồn đồng điệu nhất mới có thể đến được cùng nhau . Nó làm cô hạnh phúc , hơn cả những khoái

cảm về những điều xác thịt có thể mang lại . Hoặc không , cô cũng không biết nữa . Cô sẽ dừng việc so sánh lại . Chỉ đơn giản là Trà muốn nói cho tôi biết , có một thứ tình yêu như thế đã tồn tại . Điều mà cô đã từng hết mực phủ nhận . Bởi nó khác biệt với những điều trước nay cô trải qua , và cả tôi trải qua .

Cô đã từng nghĩ rằng , co sẽ mãi mãi có cả Nam và tôi trong cuộc đời mình , như hai mảnh ghép hoàn hảo nhất lấp đầy cuộc đời cô . Nhưng đồng thời cô cũng biết , sẽ vĩnh viễn không bao giờ có điều đó .

Cô sẽ mất tôi , rồi một lúc nào đó , sẽ mất Nam . Cô sẽ mất cả hai chúng tôi vì cô yêu thương cả hai chúng tôi và không thể làm tổn thương hay đánh mất người nào cả . Tôi và Nam , là hai nửa hoàn hảo của nhau , và khi ghép lại - chính là một nửa hoàn hảo nhất của Trà .

Rồi thì điều đó làm Trà sợ hãi . Bởi cô nhận ra rằng , cô không hoàn hảo . Thứ tình yêu kì lạ ấy làm cô bỗng dưng biến thành một phiên bản khiêm khuyết nghĩ rằng mình đã - từng - hoàn - hảo .

Lúc đó , tôi đã không đủ từng trải , và cả nỗi thấu hiểu , để nói với Trà rằng : Sự khiêm khuyết chính là thứ tạo nên những điều hoàn hảo nhất - những điều đặc biệt và chỉ có một không trong cuộc đời này .

Tôi tuột mất Trà trong một đêm mùa hè vĩnh viễn không bao giờ trở lại .

4 . Sự biến mất của Trà không làm tôi và Nam có thể đến với nhau . Ngược lại , nó đẩy chúng tôi về hai đầu xa xôi hơn bao giờ hết . Nam lại lao vào những cuộc tình mới , còn tôi dần trở thành người con gái trưởng thành . Nhưng tôi biết , ký ức về Trà chính là sợi dây liên kết không bao giờ đứt , mãi mãi nối cuộc đời của tôi và Nam với nhau .

Về sau nhìn lại , tôi đã nhận ra rằng trong suốt khoảng thời gian ấy , trong mối quan hệ ba người , khi tôi muốn bên Nam , Nam muốn bên Trà , Trà muốn bên tôi - chúng tôi đã cùng nhau trò chuyện , cùng nhau cười đùa , yêu thương nhau , nhưng đồng thời cũng ngày dần vật tâm hồn nhau , người này nhìn người kia lạnh kẻ đau khổ .

Chúng tôi đã cùng lúc giữ nhau trong cuộc đời mình , lấp đầy nhau và làm nhau tan nát .

Tôi nghĩ mình sẽ không bao giờ quên Trà . Đôi khi , trong cuộc đời quá nhiều những điều chua xót này , tôi hay nhớ về cô như một cách để an ủi mình , rằng tôi đã từng có một thứ tình cảm thật kì diệu . Thứ tình cảm đó chưa bao giờ là tình cảm sai lầm hoặc khiếm khuyết . Hoặc không , bởi vì nó là vậy , nên nó bỗng trở thành thứ tình cảm hoàn hảo và đáng trân trọng nhất tôi có được trong cuộc đời mình .

" Nếu ai đó muốn hiểu về tình cảm tứ dành cho cậu , họ phải lật ngược cả thế giới . " Trà đã nói với tôi như thế .

Trước khi cô tan biến như một giọt sương vào một buổi sáng mùa hè , không để lại chút dấu vết nào cả .

Không một chút nào cả .

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

Thích trồng cây

Nghĩ cũng buồn cười , ngày xưa tôi luôn cho rằng trồng cây chỉ là công việc yêu thích của các cụ già . Một điều gì đó tỉ mỉ , chậm rãi , yên bình mỗi sáng sớm - để lấy vui . Còn giới trẻ thì sống vừa nhanh , vừa gấp , vừa bận , vừa lười .

Thế mà , chẳng hiểu sao , thời gian gần đây , việc trồng cây lại trở thành niềm yêu thích của tôi .

Hôm trước , lúc 12h đêm , tôi và Bi lọ mọ lên sân thượng , xúc đất từ cái chậu cây to tướng trên đó đổ vào những cái lọ nhỏ xíu , để bắt đầu trồng những cây con . Sân thượng không có một chút ánh sáng nào cả , cũng không có trăng . Nghe như tôi đang kể một câu chuyện kinh dị nào đó . Nhưng không nhé , Bi soi điện thoại , còn tôi thì lặng lẽ lấy phần cán của cái bàn chải đánh răng cũ , và đào đất . Rồi hai đứa tỉ mỉ cho vào những

cái lọ , đặt những cái cây nhỏ xíu (mà tôi không tài nào nhớ tên cho nổi) vào .

Tôi không biết với người khác thì sao , nhưng khi trồng cây , ngắm nhìn chúng , tưới nước hoặc rửa lá cho chúng , lòng tôi cứ thấy bung tỏa một cánh hoa - một niềm vui cứ nhỏ xíu rồi lan dần ra khắp những cử chỉ và hành động sau đó .

Nhưng , bỏ qua những lời hoa mỹ ấy - thì thứ tôi nhận thấy rõ ràng nhất mỗi lúc trồng hoặc chăm sóc cây - là cảm giác cân bằng .

Tôi - đã - tìm - được - cảm - giác - cân - bằng - mỗi - khi - ở - bên - những - cái - cây .

Cuộc sống luôn có cách của nó để khiến chúng ta bận rộn , thậm chí mệt mỏi . Đã có rất nhiều lúc , tôi tự hỏi , rốt cuộc mình đang làm gì , cố gắng vì điều gì . Nhưng khi ngắm nhìn những cái cây con đang ngày một lớn lên , tôi đã nhận ra - hoá ra cảm giác thỏa mãn và mãn nguyện cũng chỉ cần giản đơn như thế .

Mệt mỏi rất nhiều , rốt cuộc là để có những phút giây thư thả và bình yên như thế này - hoặc là vì mệt mỏi nhiều , nên những phút giây tĩnh lặng được ngắm nhìn những cái cây bỗng trở nên ý nghĩa và đáng quý hơn chính nó .

Dông dài nhiều quá .

Chỉ là chuyện dạo này đột nhiên rất thích trông cây thôi .

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

Tuổi trưởng thành

Khi xem " You are the apple of my eyes " , tôi đã rất thích câu nói của nhân vật nam chính , câu nói ấy thế này : " Điều tàn khốc nhất của trưởng thành là con gái mãi mãi trưởng thành hơn con trai cùng tuổi . Sự trưởng thành của con gái là điều không đứa con trai nào có thể chống đỡ nổi "

Nhưng bạn biết không , điều tàn khốc nhất của trưởng thành không chỉ có vậy , có rất nhiều những điều tàn khốc khác đã xảy ra khi chúng ta bắt đầu bước vào cuộc đời ...

1. Năm 18 tuổi , tôi xa gia đình và lên Hà Nội học . Một chân trời mới bắt đầu mở ra . Những con người mới , những trải nghiệm mới , những nỗi cô đơn mới , và cuối cùng một tôi mới dần hình thành .

Nói là một - tôi - mới thì cũng không hẳn . Tôi biết đó chính là bản thân tôi - con người mà tôi luôn muốn trở thành suốt những năm tháng còn học cấp II , cấp III , có điều , vì rất nhiều lý do mà tôi tự kìm hãm chính mình mong muốn . Có quá nhiều người , trong đó có ba mẹ tôi - đã quen với hình ảnh tôi là một thằng con trai dễ chịu , ngoan , biết điều . Một lý do khác là vì tôi luôn làm lớp trưởng suốt 10 năm , mà lớp trưởng thì luôn phải kỷ luật , biết làm gương và không nổi loạn . Đôi khi tôi thấy buồn vì mình như thế , nhưng hồi đó tôi còn quá ít trải nghiệm để có thể đương đầu với mọi điều tiếng và trở thành con người như mình muốn trở thành . Về sau thì tôi nhận ra rằng , có thể vì quãng thời gian quá lâu sống trò kìm kẹp , nên sự bốc đồng , phóng khoáng của tôi sau này càng có dịp để thể hiện ra ngoài nhanh hơn , dữ dội hơn .

Năm thứ nhất Đại học , xa gia đình , bắt đầu mọi thứ hoàn toàn mới , tôi cố gắng rời xa mọi công tác đoàn thể . Tôi muốn sống như một kẻ tự do , phóng khoáng , không cần tuân theo quy tắc nào cả . Điên rồ hay hư một chút cũng được (miễn là không hỏng) và sẵn sàng

đi theo tiếng gọi tuổi trẻ của mình .

Tôi bắt đầu làm những điều mình thích . Tôi thức đêm , nghe nhạc , xem phim hoặc viết đến tận sáng . Tôi đi học muộn , trốn tiết những môn mà tôi không thích , nhưng lại hăng hái tranh luận với những điều mình hứng thú - bất kể cả lũ bạn xung quanh ngủ gà ngủ gật đến thế nào . Tôi học cách phản biện về vấn đề . Tôi không muốn mọi thứ đều chung một đáp án . Tôi nghĩ luôn có một đáp án khác , đúng - có thể không ở nơi này nhưng ở nơi khác , thậm chí không ở hành tinh này , mà ở một hành tinh khác . Ví dụ nhé , bạn nghĩ $1 + 1 = 2$ có phải không ? Hãy nghĩ một đáp án khác đi , có thể $1 + 1 = 3$, hoặc bằng 10 , đó là vì biết đâu ở một nơi nào đó khác người ta gọi số 3 hoặc số 10 là 2 và ngược lại . Bạn nghĩ cái cốc trước mặt mình có phải cái cốc không ? Đúng , nhưng cũng có thể không . Ở đường ánh sáng gấp khúc rồi đi đến mắt bạn , có thể hình ảnh " cái cốc " mà bạn nhìn thấy đã bị phản chiếu , uốn cong , hay phóng đại và trở thành một điều gì khác với hình ảnh của chính nó mất rồi .

Trong lớp Đại học không có nhiều người suy nghĩ

giống tôi . Di thuộc số ít ỏi . Chúng tôi cùng nhau tranh luận với giảng viên những điều mà lúc bạn coi là " vô thường vô phạt " . Chúng thường bảo : " Thế quái nào chúng mày lại phải như vậy . Tranh luận nhiều sẽ làm chúng mày được điểm cao hơn à ? " Di đáp thẳng độp : " Thế ngủ nhiều và lúc nào cũng im thin thít sẽ khiến chúng mày giỏi hơn à ? "

(Còn tiếp)

ĐIỀU CUỐI CÙNG Ở LẠI

Lynh Miêu

www.dtv-ebook.com

Kết thúc

Chào các cậu ! Hôm nay thì mình sẽ tạm dừng chuyện ở đây !! Để các cậu có thể mua đọc sách ! Sách có bán tại các hiệu sách nhé !!

Cảm ơn các cậu đã ủng hộ fic 2 của tớ !! Tớ sẽ còn viết tiếp các fic khác

Chào và sớm hẹn gặp lại các cậu !!